

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 7600894410
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7600894410.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti povinnému: Q. X., nar. XX. R. XXXX, bytom G.. K. X/XX, W. K. B., zastúpeného advokátom Mgr. Jurajom Berčom, so sídlom Zimná 59, Spišská Nová Ves, o vymoženie 44.958,64 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2Er/2705/2000, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. augusta 2018, č. k. 14CoE/49/2018-193, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. augusta 2018, č. k. 14CoE/49/2018-193 potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „exekučný súd“) zo 14. augusta 2017, č. k. 2Er/2705/2000-157, ktorým exekučný súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že právo priznané výkazom nedoplatkov Sociálnej poisťovne z 12. mája 1998, č. 18/1998 nie je premlčané, a zároveň nedošlo ani k preklúzii práva vymáhať poistné, keďže na rozhodovanú vec sa ustanovenie § 24 ods. 2 zákona č. 274/1994 Z. z. v znení účinnom od 1. júla 2001 nepoužije, keďže predmetná novela nadobudla účinnosť až po vydaní exekučného titulu.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 13. novembra 2018 dovolanie povinný, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p.

2.1. Dovolateľ namietal, že k zmenám zákona č. 274/1994 Z. z. účinným od 1. júla 2001 neexistuje žiadne prechodné ustanovenie, z ktorého by vyplývalo, že by sa začaté exekučné konania dokončili podľa dovtedajších predpisov. Novelizované znenie zákona sa podľa jeho názoru uplatní aj na skôr začaté exekúcie a teda aj na rozhodnutia o predpísaní poistného, ktoré nadobudli právoplatnosť pred účinnosťou

novely. Preto je povinný toho názoru, že uplynutím desaťročnej lehoty, v ktorej bolo možné exekučný titul vykonať, nie je možné pokračovať v exekúcii, čo predstavuje dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. K neprípustnosti dovolania z dôvodu povinným označenej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. poukazuje dovolací súd na svoje predchádzajúce uznesenie zo 14. februára 2018, sp. zn. 3Oboer/25/2017, v ktorom skonštatoval, že „v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa § 420 C.s.p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil, a to takému, proti ktorému Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017 pripúšťa odvolanie“. Na rovnakom právnom názore zotrval vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu aj v neskôr vydaných rozhodnutiach (viď napr. 3Oboer/22/2018 a 3Oboer/27/2018) a ani v rozhodovanej veci nemá dôvod sa od neho odchyliť.

4.1. Povinným napadnuté rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, nakoľko exekučný súd bude v exekučnom konaní po rozhodnutí dovolacieho súdu o dovolaní povinného pokračovať. Dovolanie - v ktorom dovolateľ namietal existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. - tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný.

5. Povinný uviedol, že jeho dovolanie má byť prípustné aj podľa § 421 ods. 1 C.s.p. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že dovolateľ nevymedzil právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (pri vyriešení ktorej sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) a túto otázku nemožno ani z obsahu dovolania zistiť. To isté platí, aj pokiaľ ide o určenie, podľa ktorého ustanovenia malo byť jeho dovolanie prípustné (či podľa § 421 ods. 1 písm. a/, alebo písm. b/ prípadne písm. c/ C.s.p.)

5.1. Pokiaľ by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., v zmysle judikátu č. 83/2018 je dovolateľ povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť. V zásade to isté platí aj pre prípustnosť dovolania podľa písm. c/ predmetného zákonného ustanovenia s tým rozdielom, že je dovolateľ povinný vo svojom dovolaní špecifikovať rozdielnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Napokon, ak by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., je povinnosťou dovolateľa výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť.

5.2. Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie povinného - hoci je v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý by mu mal zabezpečiť kvalifikovanú právnu pomoc a ktorý by mal mať odborné vedomosti a skúsenosti na spísanie dovolania spôsobom predpokladaným zákonom - si tak nesplnil zákonnú povinnosť stanovenú ustanovením § 432 ods. 2 C.s.p., čo vylučuje možnosť uskutočnenia dovolacieho prieskumu, pokiaľ ide o právne posúdenie veci odvolacím súdom, a zároveň zakladá dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p.

5.3. Dovolací súd pritom zvyrazňuje, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok a nie je ďalším odvolaním proti rozhodnutiam súdov nižšej inštancie. Tomu zodpovedajú aj osobitné kritériá pre vymedzenie dovolacieho dôvodu obsiahnuté v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p., pre naplnenie ktorých nepostačuje len všeobecné vyjadrenie nespokojnosti s rozhodnutiami súdov nižšej inštancie (resp. s ich právnym posúdením). Dovolací súd nemôže nahrádzať pasívu dovolateľa a vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z jeho nespokojnosti s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p., ale aj princíp

rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

6. Nakoľko dovolanie povinného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné (viď bod 4 vyššie), najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p.

7. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.